

Костопільська філія РДБМК

kost_medcol@ukr.net

Нам 1 рік

Для наших студентів, начебто, один рік з моменту першої публікації — це дуже мала дата, а для колективу газети — надзвичайно важлива подія.

“Газета — чернетка історії”, — сказав хтось із відомих. Я вважаю, що це справді так. Вже багато місяців, щотижня, ми робимо новий запис в особистий щоденник медичного коледжу.

”Для когось газета живе один день, але не для мене”- говорить один із студентів нашого закладу: . Можливо, в інших колективах, країнах саме так і відбувається: прочитав основний принцип інформаційного повідомлення «Що?», «Де?», «Коли?»,

«Як?» і викинув газету на смітник. Але студентам здається, що для багатьох газета — це не лише інформатор, а передусім співрозмовник. Опитавши читачів, ми зробили висновок, що “МедОК” є вірним другом. Адже колектив завжди інформує про важливі і цікаві, приємні і не дуже події, розповідає про успіхи, нарікає на невдачі, розмірковує про високі і не забуває про буденне, повертається спогадами про минуле і мріє про майбутнє.

Приємно це чути від наших читачів. Адже ми все робимо разом з вами і для вас. Шановні і дорогі наші друзі! Ми раді для вас працювати, знаючи, що це дійсно вам потрібно і цікаво.

Скрипник Н. 21-С

«Диво калинове, рідна наша мова...»

21 лютого — Міжнародний день Рідної Мови.

**БЕРЕЖІТЬ ТА ШАНУЙТЕ
РІДНУ МОВУ**

Ще з маминих уст, з дитячої колиски линуть до нас наймихітші й найрідніші слова: «Донечко моя», «Сину рідненький» - із серця летіли мелодії маминої любові і оберігали нас. З кожним днем робили нас сильнішими, добрішими, мудрішими, ніби с теплим нам хорошу долю в майбутнє.

Ну що б, здавалося, слова...

Слова та голос -

Більш нічого.

А серце б'ється - ожива,

Як їх почує! ...

Про силу слова відомо кожному. Хоча не всяк задумується, як можна випинкути ним на все, що нас оточує. Ще маленькими в дитинстві ми ображались, коли хтось нас сварив. Так боляче і гнітюче сприймали слова осуду. Проте швидко приходило одужання від маминої ласки, татового жарту, бабусиного прислів'я, дідусевої мудрості. Тепле слово в родинному колі надавало крила, змушувало підніматися і летіти до нових вершин.

Пригадавши сторінки нашої історії, можна побачити величну боротьбу українського народу за право мати своє рідне слово, розмовляти рідною мовою. Багатьох українських діячів, які плекали рідну мову і підносили її до вершин слави і краси, виселено з рідної землі або ж знищено. Проте народне слово не викорінене - воно проростало в серцях українців!

Наше сьогодні як ніколи потребує зміцнення і процвітання рідної мови. В час активного прогресу, винайдення різноманітних найновіших засобів комунікації, людям, однак, потрібне живе спілкування, підтримка один одного та теплота відчуттів в наших серцях. Тому, крокуючи дорогами життя, не варто забувати рідне слово. Отож, любимо і збагачуємо свою рідну українську мову!

Твори подарують від студентів до Дня рідної мови дивіться на ст. 4

Корнійчук Ю. 12-С

У номері:

- Нам 1 рік
- «Диво калинове, рідна наша мова...»
- Love is...
- Стрітеник Господи
- «Побачили наслів»
- Відчуй смак рідної мови
- «Ні, я жива, я буду нічого жати...»
- Зустрічі

Love is...

Кожне свято має своє місце в календарі. День Закоханих або ж День Св. Валентина знайшло свою дату 14 лютого.

Саме тоді у повітрі витає любов і люди зізнаються в почуттях. Для цього навіть не потрібно вимовляти слова, можна все сказати красномовним поглядом, і вас, безсумнівно, зрозуміють. Романтика, квіти, подарунки, цукерки у формі сердець і палаючі закохані очі...

Головними атрибутами цього свята є: валентинки, квіти, шоколадні ласощі та інші сюрпризи, на які вистачає фантазії у вашій другій половинці.

Хотілося б не лише отримувати приємні подарунки у цей день, але й знати, який зміст вони приховують.

Спробуємо розібратись?

Валентинка. Нас важко здивувати тим, що одним із символів дня Св. Валентина є серце.

Взагалі, серце-це головний орган, своєрідний насос, який перекачує кров по всьому організму, це основа нашого життя. Деякі учені говорять, що символ серця набув романтичного значення і таку форму, коли люди вперше намагалися зобразити орган про який раніше нічого не знали і не бачили. Але серце не єдиний символ дня закоханих, знаками виявлення любові і вірності є також:

Купідон - це пустотливий син богині кохання Венери. Йому приписують відповідальність за стан закоханості. Серце, пронизане стрілою Купідона, стало найвідомішим з усіх символів Дня Святого Валентина. Згідно з міфологією, будь-хто, кого вразить стріла Купідона, закохується в першого побаченого.

А чи не трапилося вам бути «ураженим» цією стрілою?

Голуби являють собою чистоту, смиренність, невинність, вірність. Вони вважаються улюбленими птахами богині кохання Венери. Всім з дитинства відоме поняття «голубина вірність», саме ці птахи все життя зберігають пару і разом турбуються про потомство.

Троянди

Троянда, як королева квітів, символізує мир і боротьбу, любов і прощення. День Валентина - це час дарувати квіти, але будьте обачні, деякі з цих красивих, на перший погляд, знаків уваги можуть бути неправильно сприйняті вашими обранцями. Є певні значення різних відтінків троянд:

- білі троянди дарують, коли бажають висловити щирі й чисту любов з благородними намірами;

- червоні троянди - для вираження пристрасної любові. За легендою, богиня любові Афродита, поспішаючи до коханого, поранила ногу об коцз білих троянд і почервонила їх своєю кров'ю. З тих пір червоні троянди і є символом любові та пристрасті;

- рожеві троянди означають дружешобність з надією на більш близькі стосунки;

- жовті троянди вказують на дружнє ставлення і не більше того;

- чорні троянди - безповоротний розрив стосунків.

Ну що ж, ви дізналися трохи більше про символіку Дня закоханих.

Обираючи подарунок, можна "перерити" всі сайти Інтернету, подивитись усі сторінки модних журналів, пересплухати всі поради, але пам'ятайте головне: **все геніальне - просто.**

Дзюбак І. 21-С, Демушик М. 12-С

Стрітіння Господне

У кожного місяця є свої свята, які в народі називаються роковими, або великими. Так, наприклад, у січні — це Різдво, Василя (Новий рік) та Водохреща. А от в лютому тільки одне велике свято, яке припадає на середину місяця, а саме 15-го числа – Стрітіння. У народі побутує думка, що в цей день зима зустрічається з літом. Вони сперечаються між собою — кому йти вперед, а кому вертатися назад.

Як релігійне свято його відзначають в пам'ять про те, як Свята Діва Марія принесла до Єрусалимського Храму Ісуса Христа на 40-й день після його народження. При вхіді до храму, їх зустрів сивий старий Симеон, який чекав зустрічі з Господом вже багато років. Він був звідений, що він зможе вмерти лише тоді, як побачить Ісуса Христа. Те й здійснилося — Симеон міг одержати тепер вічний спокій. Перед смертю старець сповістив, що Немовля, яке йому наразі судилося побачити, виїде «на служіння спасіння людей».

У церквах цього дня святять воду і свічки.

Свічка весь рік буде оберегом дому від вогню і блискавки, а вода буде мати цілющі властивості. Коли в душі неспокій або труднощі у житті, запаліть стрітенську свічку перед іконою і зверніться в молитві до Бога. Вона принесе вам заспокоєння і душевний мир. У неї є сила прогнати злих духів, тому її використовують при освяченні житла. Її нікому не варто передавати. Якщо у вас вдома багато свічок, стрітенську потрібно помістити. Їх дають молодятим під час шлюбу, зустрічають ними новонароджених, запалюють і тоді, коли збираються в далеку дорогу або в родині сталося якесь горе чи визначна радісна подія. Якщо хтось не знає, як чинити в тій чи іншій ситуації, стрітенська свічка допомагає зробити правильний вибір.

На Стрітіння також освячують воду, яка, як і Йорданська, є помічною при різних недугах, негараздах у родині, вона оберігає від "злого" ока. Коли святити в церкві воду, віруючі набирали тієї води в нову невеличку посудину, принесли додому і пильно березли: їй приписують особливу силу.

На Стрітіння також відзначається День православної молоді. Чому саме цього дня? Складно сказати, але, на мою думку, цей день обрано не випадково. Молодість - це час, коли в житті людини зазвичай відбуваються найважливіші зустрічі: своєї «половинки», з якої розділиш радості й біди подальшого життя, вірних друзів. Це час зустрічей, що визначають життєвий шлях і закладають у нашому серці зерно життя вічного.

Нехай у кожного з нас у житті буде більше істинних, справжніх зустрічей - «стрітень» - один з одним і з Богом.

Андрощук О. 21-С

«Побачення наосліп»

День Святого Валентина не оминув увагою студентів нашого коледжу. Заступник завідувача філії з виховної роботи Тетяна Іванівна запропонувала взяти участь у проєкті «Побачення наосліп». Найбільшу активність виявили студентки групи 22-С, а саме: Буйниченко Оксана, Гурчик Світлана та Смик Анжеліка.

Святкове дійство відбувалося у будівельно-технічному коледжі. Гостинно вітали наших дівчат господарі закладу. Проєкт розпочався з представлення учасників. Після знайомства хлопцям та дівчатам були запропоновані ситуаційні завдання з життя, а учасникам потрібно було вибрати варіант відповіді, який найбільше їм імпонував, або ж запропонувати власний. Ще одним конкурсним завданням було скласти вірш з поданих слів: "кохання-бажання", "стілець-гаманець". Учасники продемонстрували свої творчі здібності, написавши надзвичайно красиві вірші.

Конкурсанти справили гарне враження один на одного та на глядачів. Завершальним етапом було створення пари. Переможцями стали Оксана та Ігор, які отримали в подарунок романтичну вечерю в одному з кафе міста за рахунок закладу.

Це було чудове закінчення свята. У студентів залишилися гарні враження та сподівання на наступні зустрічі.

Буйниченко О., Гурчик С. 22-С

Зустрічі приємна мить.

У п'ятницю 26 лютого у стінах нашого медичного закладу відбулася зустріч з випускниками 2011 року, а саме групою 4-А, керівником якої була Глуценко Мирослава Ярославівна. Також аналогічна зустріч відбулася у суботу 27 лютого з групою 4-Б, керівником якої була Пінчук Марія Петрівна. Мені вдалося

поспілкуватися з деким із наших студентів, вже колишньою групою 4-А. Я орієнтувалася всього на три питання: де працюєте після закінчення? Чи користуєтеся знаннями, які отримали в нашому закладі? Які спогади залишилися про КФРБМК?

Ось що мені відповіли наші випускники.

Наталія Демчук: "Я працюю у бригаді швидкої допомоги фельдшером. Знаннями, безумовно, користуюсь. Спогади залишилися гарні: згадують пари, лекції з усією групою і практики зі своєю підгрупою. А також викладачі - про всіх дуже

хороші згадки".

Тетяна Штиба: "Працюю у школі з дітками. Знаннями користуюсь, куди ж без них. Спогади залишилися приємні, дуже добре пам'ятаю всіх викладачів, про всіх маю хороше враження".

Ольга Мартинюк: "Працюю у медичній лабораторії "ДІЛА". Знання, які я здобула у медичному коледжі, є, безперечно, дуже потрібними. Взагалі, вибраний навчальний заклад дав мені неймовірний поштовх, я відчула себе медичним працівником, кимось важливим. Спогади залишилися якнайкращі: згадують пари, наш керівник групи, а також безсонні ночі перед парою Юрія Петровича. Але кожен викладач подобався по-своєму, важко виокремити когось одного".

Отже, давайте подякуємо нашим випускникам за відповіді і отримаємо настанову від Ольги Мартинюк, яка побажала нам сил і насаги, а також казала: "Вчіться студенти, вчіться із задоволенням, і тоді ці знання принесуть вам неабияку користь у майбутньому".

Слободянюк К. 31-С

"МедОк" - газета студентської молоді КФРДБМК

Над номером працювали:

Лещук Ігор
Слободянюк Катерина
Приляк Марина
Скрипник Наталія
Дробак Ірина
Буйменко Оксана
Гурчи Світлана
Яндрощук Ольга
Мельник Олександра
Танасюк Андрій
Демчук Мирослава
Король Катерина
Корнійчук Юлія
Вітавець Вікторія
Канько Аліна

Адреса редакції:
35000
вул. Грушевського, 18
м. Костопіль
E-mail:
kost_medok@ukr.net